

C 210, 1/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 4342.

Kl. 18 c 9.

Theodor L'Ammine
(Köln-Mülheim, Niemcy).

Żelazny kuty garnek do wyżarzania.

Zgłoszono 28 marca 1925 r.
Udzielono 2 marca 1926 r.

Wynalazek dotyczy naczynia do wyżarzania w formie garnka z cylindrycznymi, żelaznymi, kutymi ściankami, do których przypawa się profilowy rozszerzający się brzeg pierścieniowy, posiadający powierzchnie uszczelniające, na których spoczywa jedna lub dwie pokrywy, przyczem w brzegu pierścieniowym wykonane są otwory, służące do transportowania garnka.

Dotychczas znane garnki do wyżarzania wyrabiano w ten sposób, że prosta czworokątna płyta blaszana została zwinięta w okrągły cylinder, w którym podłużny szew, dno i pierścień dla pokrywy były przypawane.

Spawanie to przedstawia znaczne trudności, szczególnie w miejscach styku szwu podłużnego z obwodowym szwem dna i górnego pierścienia. W miejscach tych od we-

wnątrz tworzą się pory, które po opaleniu się do pewnej głębokości zewnętrznych ścianek znajdują się na zewnętrznej powierzchni garnka, powodując nieszczelności i tym samym wpływając ujemnie na jakość wyżarzonego materiału.

Celem uniknięcia powyższego, stosownie do wynalazku, ścianki i dno garnka są wykonane z jednej sztuki przez wytłaczanie lub ciągnięcie i tylko pierścień do pokrywy przypawa się, wskutek czego wyrób naczyń do wyżarzania zostaje uproszczony, zaś trwałość naczynia zwiększona.

Na rysunku uwidoczniono obie części garnka w pionowym przekroju, wzdłuż osi, przed spawaniem.

Ściany cylindryczne 1 i dno 2 wykonane są z jednej sztuki przez wytłaczanie lub ciągnięcie na gorąco. Górną część tworzy

walcowany bez szwu pierścień profilowy, rozszerzający się w kielich, posiadający jedną lub kilka powierzchni uszczelniających 4, 5. Dolny brzeg pierścienia posiada tę samą średnicę i grubość ścianek, co górny brzeg dolnej części naczynia. Stykające się brzegi obydwóch części spawa się w ogniu lub gazem wodnym.

Wskutek tego, że cylindryczna część naczynia wyrabiana jest zapomocą ciągnięcia lub wytłaczania, to grubość ścianek górnej części cylindra może być większa, zaś grubość dna pozostaje zawsze ta sama, a ścianki, bezpośrednio nad dnem, mogą mieć grubość nieco mniejszą. Ma to duże znaczenie pod względem technicznym, gdyż w miejscach gdzie cylindryczne ścianki są wystawione na największe działanie gazów palnych, a tym samym na przepalanie się, ścianki tam są grubsze. To samo odnosi się do dna, które spoczywa na murze rozpalonym do wysokiej temperatury. Takie na-

czynia do wyżarzania są bardzo lekkie i długotrwałe.

Na zewnętrznym brzegu 6 pierścienia do przenoszenia garnka przypawa się lub w inny sposób przymocowywa odpowiednie ucha. Zakończenie pierścienia pokrywy może być albo walcowane bez szwu, lub też lane.

Zastrzeżenie patentowe.

Żelazny kuty garnek do wyżarzania, znamienny tem, że składa się z cylindrycznego korpusu z dnem, wykonanego bez szwu z jednej płyty blaszanej, zapomocą tłoczenia lub ciągnięcia, do którego przypawa się pierścieniowa pokrywa o profilowanym brzegu.

Theodor L'Ammine.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

